

RAKOUŠTÍ PRÁVNÍCI ANALYZUJÍ ZMĚNY MZP A PANDEMICKOU SMLOUVU: „BRAŇTE SE HNED, JINAK BUDE POZDĚ!“

- CZ24 News | 22. června 2023

RAKOUSKO: Rakousko je další zemí v řadě, kde se politici či právníci podrobně zaobírají velmi nebezpečnou Pandemickou smlouvou a změnami Mezinárodních zdravotních předpisů (MZP).

Je až neuvěřitelné, že u nás se k tomuto tématu v příslušných kruzích zarytě mlčí, jako kdyby tento problém neexistoval. Přitom dosud se nevyskytlo nic tak nebezpečného pro celou planetu jako jsou právě tyto dokumenty.

V pozadí se lid odvádí k zástupným problémům a politici odmítají řešit něco, co spáče vůbec nezajímá.

Jak již víte, tak nedávno k této problematice proběhla ve Švýcarsku tisková konference. Problémem se zabývá hnutí PRO Švýcarsko, které již varovalo, že organizace, která má v jejich zemi sídlo, připravuje nezměrnou celosvětovou diktaturu.

Nyní se do smlouvy velmi podrobně pustili také rakouští právníci. A podobně jako před časem americký odborník na mezinárodní právo před oběma dokumenty varují a velmi podrobně je rozebírají.

[Právníci](#) základních [práv](#) zveřejnili obsáhlou analýzu „Mezinárodních zdravotních předpisů“ WHO a takzvané Pandemické smlouvy, ve které důrazně varují, že lidé se musí bránit hned teď, protože jakmile předpisy vstoupí v platnost, WHO bude požívat imunity a právní opravné prostředky v členských státech již nebudou platit.

Obyvatelstvo bude nakonec zcela vydáno na milost a nemilost této nedemokratické organizaci.

Dále již celá [detailní analýza](#), o kterou by se u nás měli zajímat zejména právníci a politici. Za slovo „Rakousko“ si můžete dosadit „Česká republika,“ „Slovensko“ – či jakoukoli jinou zemi, která je členem WHO....

V Rakousku jsou vláda a parlament na pokraji trvalého přenesení základních ústavních pravomocí na Světovou zdravotnickou organizaci. Pokud se WHO odvolá na přijetí opatření proti pandemii, Rakousko a lidé žijící v Rakousku ztratí zásadní aspekty své suverenity.

Možné účinky takových zásahů jsou dobře známy: lockdowny, omezení přístupu, povinné očkování, cenzura a dohled. To je upraveno v nové verzi Mezinárodních zdravotnických předpisů a nové Pandemické smlouvě.

Prohlášení spolkového kancléře, že WHO vydává pouze doporučení, která nejsou pro členské státy závazná, je v současné době stále správné, ale již neodpovídá skutečné politice.[\[1\]](#) ,[\[2\]](#) Veřejná ani

parlamentní diskuse o tom neprobíhá.

Obsah:

1. Pozadí
2. Co plánuje WHO?
3. „Pandemická smlouva“ a její důsledky
4. Změna Mezinárodních zdravotních předpisů
5. Nedostatek diskuse v politice a médiích
6. Možná kontrola informací a omezení svobody projevu
7. The One-Health Concept: Monitoring všech potenciálně relevantních procesů v prostředí a společnosti
8. Kroky k odvrácení převzetí

Už více než 100 let žijeme v Rakousku v demokracii. Dávno jsou pryč doby, kdy absolutističtí panovníci a feudálové určovali pravidla těm, kdo jim podléhali, sami je násilně uplatňovali a poddaní byli také jedinými a tedy nejvyššími soudci.

Důvodem této pozitivní změny nebylo to, že by se změnila lidská přirozenost, a že by již neexistovaly žádné touhy jednotlivců povyšovat se nad ostatní jako vládce.

Změnu přineslo rozhodnutí mas, že už to dál nechtějí nesnášet. Společně se vytvořila a podpořila forma vlády, která by měla určovat „pravidla hry“ pro soužití a zabezpečit je četnými kontrolními mechanismy – demokracií.

Ale znovu a znovu se objevují pokusy jednotlivých zájmových skupin uchvátit moc a majetek. Když byly před několika lety prosazovány mezinárodní dohody o volném obchodu CETA a TTIP, politici a média se na ně dívali kriticky.

A konečně, členské státy by měly být de facto omezeny ve svých legislativních pravomocích. Státům by nebylo zakázáno vydávat zákony, které jsou v rozporu se zájmy WHO.

Pak by ale takový stát musel zaplatit ruinující miliardové pokuty, které by mohly vyhlásit soukromé tajné soudy (nestátní arbitrážní tribunály). **Tento útok na sebeurčení však není ničím ve srovnání s tím, co WHO v současnosti plánuje.** Bohužel, v médiích a politice neprobíhá **žádná kritická debata.**

2. Co plánuje WHO?

Na základě ústavy WHO jsou v současné době vyjednávány „Mezinárodní zdravotní předpisy“ (MZP) a nová „Pandemická smlouva“. O obou projektech WHO má být rozhodnuto v květnu 2024 na 77. světovém zdravotnickém shromáždění (WHA).

Poté musí být obě nařízení implementována členskými státy WHO do jejich příslušných právních systémů. Pro MZP stačí prostá většina hlasujících států ve Světovém zdravotnickém shromáždění, pro pandemickou smlouvu je nutná 2/3 většina. Oba dokumenty by pak měly v Rakousku vstoupit v platnost v roce 2025.

Rakousko plánuje postoupit svou suverenitu WHO v „krizové situaci“ (Public Health

Emergency of International Concern, zkráceně PHEIC). O tom, kdy taková krizová situace nastane, **rozhoduje pouze generální ředitel WHO.**

Toto rozhodnutí nelze přezkoumat ani se proti němu odvolat. Končí až tehdy, kdy si to generální tajemník bude přát. V krizové situaci členské státy uznávají WHO jako vedoucí a koordinační orgán a **zavazují se** dodržovat doporučení WHO.

Dosud nezávazná doporučení WHO by se tak mohla stát nátlakem, kterému by se ráda podrobila i rakouská vláda.

Kdo si doopravdy dokáže představit, že po rozhodnutí na 77. světové zdravotnické konferenci v květnu 2024 se v Rakousku náhle rozběhne diskuse, ve které se bude otevřeně zvažovat, zda je třeba odmítnout Pandemickou smlouvu a MZP?

Jaké alternativy má Rakousko na výběr? Zbývá buď podepsat smlouvu, kterou již vyjednaly soukromé zájmové skupiny, nebo vystoupit z WHO.

Zatímco soukromé zainteresované strany jsou velmi aktivně zapojeny do jednání, **naši volení zástupci a vláda hazardují s naším sebeurčením tím, že nic nedělají, a postoupili zásadní vyjednávací práva Evropské komisi.**

Nechtěji ztrácet čas informováním obyvatel a dotazováním se na jejich názor. Naopak, většina poslanců se zdá být zcela neinformovaná.

Přestože jsme všichni dotčeni plánovanými regulacemi **až po naši velmi osobní sféru života**, v Rakousku se o tom veřejně nediskutuje. Kdo z nás zvolil generálního ředitele WHO, který se nás v budoucnu bude moci zmocnit a jakýmkoli způsobem zasahovat do našeho soukromého života a naší ekonomiky?

To, co v současné době dělá vláda a členové Národní rady, změní budoucí demokratické volby v Rakousku ve frašku: **vláda a členové parlamentu se mohou svobodně rozhodovat pouze tak dlouho, dokud generální tajemník WHO nerozhodne o PHEIC.**

Předpokládejme, že v Dánsku je ptačí chřipka a WHO se rozhodne zlikvidovat všechnu drůbež v Evropě. Pak by se to muselo realizovat i v Rakousku.

Předpokládejme, že znečištění jemným prachem nebo CO2 v některých evropských metropolích se WHO zdá příliš vysoké a rozhodla se z velké části zakázat dopravu a průmysl.

Pak by se to muselo realizovat i v Rakousku. Předpokládejme, že WHO je znepokojena počtem případů rakoviny a zavazuje členské státy, aby preventivně léčily celou populaci 15 různými vakcínami proti rakovině. Pak by se to muselo realizovat i v Rakousku.

3. Pandemická smlouva a její důsledky

Rakouská vláda a parlament jsou nyní na pokraji **trvalého převedení klíčových ústavních pravomocí na Světovou zdravotnickou organizaci (WHO).**

V důsledku toho budou trvale opuštěny důležité aspekty suverenity naší země a ochrana základních práv občanů, jakmile WHO prohlásí, že je aktivní v oblasti pandemické připravenosti. Tyto změny jsou primárně založeny na dvou smlouvách:

- Revidovaná verze Mezinárodních zdravotních předpisů z roku 2005
- Pandemická dohoda („WHO CA+“).

Na základě toho bude v budoucnu mnohem pravděpodobnější, že WHO vyhlásí „ **mezinárodní zdravotní stav nouze**“ a bude jej moci udržovat mnohem déle než dosud.

Díky tomu bude moci WHO mnohem déle a příměji zasahovat do suverenity a ekonomiky naší země i do života obyvatel (povinné testy, izolace, uzamčení, omezení přístupu s certifikáty až po povinné očkování stejně jako cenzura a dohled), než to bylo dříve možné.

I když tento mocenský přesun od institucí naší země a spolkových zemí k WHO nemůže být ve svých dopadech na občany dalekosáhlejší, o obsahu těchto smluv zůstává **obyvatelstvo i parlament zcela v nevědomosti**.

Rakouská pandemická právní expertka a **bývalá konzultantka WHO Dr. Silvia Behrendt** a **švýcarský právník Philipp Kruse** se ponořili do těchto plánů WHO, jak rozšířit své pravomoci a také získat finanční pravomoci.

Už měsíce se oba snaží dát jasně najevo, jak moc mohou nové pravomoci WHO ovlivnit náš každodenní život. Plánuje se komplexní soubor dohod mezi WHO a jejími členskými státy, které WHO umožní **vydávat předpisy přímo lidem ve smluvních státech**.

Například WHO, která je do značné míry řízena zájmy soukromých korporací, by měla mít možnost po uzavření smlouvy v případě nouze uvolnit některé léky po celém světě a mít možnost diktovat státům, aby je používaly.

Zvláště znepokojivé je, že WHO bude mít v budoucnu možnost vyhlásit celosvětovou zdravotní nouzi (= Public Health Emergency of International Concern, zkráceně PHEIC) nebo následnou pandemii ještě dříve, na ještě delší dobu a také na regionální úrovni, přičemž kritéria jsou tak široká, že je to **prakticky možné kdykoli**.

Kontrolní a ověřovací mechanismus k ukončení pandemie se neplánuje.

Přibližně 80 % financí WHO pochází z účelově určených příspěvků, které umožňují **různým sponzorům** těžit z rozhodnutí WHO ohledně pandemie.

Toto financování prostřednictvím účelových příspěvků také znamená, že rozhodnutí ve WHO nevyplývají z vůle obyvatel členských států (demokraticky), ani se neřídí „vědou“. To je neslučitelné s činností veřejné organizace, která by se měla zavázat k obecnému dobru.

Pod názvem „Public Private Partnerships“ je rovněž narušena požadovaná transparentnost spolupráce mezi WHO a farmaceutickým průmyslem. V budoucnu by měl být farmaceutický průmysl schopen uzavírat smlouvy i v případě bezprostřední hrozby pandemie, čímž WHO může zavázat členské státy k nákupu jejich produktů a jejich používání.

Dosud se lobbisté museli snažit přesvědčit členy vlády, aby rozhodovali ve finančních zájmech jejich klientů (např. z farmaceutického průmyslu), ale do budoucna bude stačit lobbista v osobě tajemníka WHO.

Generála, který to bude moci dělat po neomezenou dobu na základě vlastní **autorizace** s oprávněním činit požadovaná rozhodnutí sám.

Doposud jsme WHO znali jako „poradní“ organizaci, která předkládá státům v sektoru

zdravotnictví návrhy, které mohou členské státy implementovat. Státy berou v úvahu své ústavy a podléhají demokratické kontrole svého obyvatelstva.

Doporučení WHO by měla být v budoucnu právně závazná pro všechny lidi ve smluvních státech v době „zdravotní nouze“ nebo pandemie a přímo omezovat základní a lidská práva nebo vydávat doporučení k očkování světové veřejnosti.

Proti těmto nařízením se subjekty již nemohou bránit: ústava WHO stanoví, že organizace požívá v členských státech imunity. [3]

Vnitrostátní právní prostředky proti WHO (stížnosti, žaloby) se neuplatňují a obyvatelstvo nemůže přímo ovlivňovat WHO. Neexistuje také žádná mezinárodní právní kontrola nad WHO. [4]

Generální tajemník WHO tak může kdykoli vydat libovolná nařízení, která platí, dokud je nebude chtít znovu změnit – bez právních následků. Obyvatelstvo musí tyto předpisy dodržovat, naše národní vláda je povinna je zavést.

Prosazování předpisů mají provádět výkonné síly smluvních států. Policie a armáda pak již neposlouchají demokraticky přijaté zákony, ale spíše slovo generálního tajemníka WHO. **Přezkum diktátu WHO soudy smluvních států již nebude možný z důvodu nedostatku jurisdikce.**

4. Změna Mezinárodních zdravotních předpisů

Návrh nového článku 13A MZP [5] zní:

„1. Státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, uznávají WHO jako vedoucí a koordinační orgán pro mezinárodní reakci v oblasti veřejného zdraví během krizové situace v oblasti veřejného zdraví mezinárodního zájmu a zavazují se dodržovat doporučení WHO ve své mezinárodní reakci v oblasti veřejného zdraví.“

V překladu to neznamena nic jiného, než že v případě pandemie (vyhlášené WHO) smluvní státy uznávají WHO **jako vedoucí a koordinační orgán** pro mezinárodní opatření a zavazují se dodržovat doporučení.

Článek 42 MZP dokonce stanoví, že tato opatření mají členské státy **okamžitě** provést. Rovněž musí být přijata státní opatření, která donutí **nestátní subjekty** zavést opatření WHO.

„Přístup celé společnosti“ a „přístup celé vlády“, který také prosazuje WHO, znamená, že všechny aspekty společnosti a vlády by měly být v případě pandemie kontrolovány WHO.

5. Nedostatek diskuse v politice a médiích

Kdo se domnívá, že tyto závažné a trvalé zásahy do rakouského právního řádu budou veřejně projednány a podrobeny referendu, mýlí se.

Protože na jedné straně vláda, politika a masmédia nechávají občany zcela v nevědomosti. Na druhou stranu je třeba se obávat, že celá evropská populace bude vyhubena tím, že **EU** uzavře smlouvu s WHO pro všechny členské státy dohromady.

6. Možná informační kontrola a omezení svobody slova

Článek 17 Pandemické smlouvy stanoví:

„...provádět pravidelné sociální naslouchání a analýzu za účelem zjištění prevalence a profilu dezinformací, které přispívají k navrhování komunikačních strategií pro veřejnost s cílem čelit dezinformacím a falešným zprávám, a tím posilovat důvěru veřejnosti“,

To v překladu znamená, že smluvní státy by měly kontrolovat, jaké „dezinformace“ se v současné době šíří, aby proti nim působily a posílily důvěru veřejnosti.

Zde je podstatné, kdo by měl mít pravomoc určit to, co je interpretováno jako „dezinformace“. Vzhledem ke struktuře příspěvateľů WHO je nepravděpodobné, že by veřejné mínění převážilo.

Otázkou je již přístup spočívající v odebrání pravomoci interpretovat kvalitu informací z posouzení jednotlivé odpovědné osoby a jejich předání centrální instituci.

Plánovaná cenzura není slučitelná s rakouským právním řádem, který má svobodu projevu podle Evropské úmluvy o lidských právech v ústavním statutu. Nicméně toto sledování informací má být prostřednictvím WHO zavedeno jako povinné.

7. Koncepce jednoho zdraví: Monitorování všech potenciálně relevantních procesů v životním prostředí a společnosti a podávání zpráv WHO

Koncepce jednoho zdraví (One health) v souladu s článkem 18 Pandemické smlouvy také stanoví povinnost členských států **trvale monitorovat potenciální hrozby** z oblasti změny klimatu, biodiverzity, ekosystémů, lidí a zvířat.

Pokud nelze vyloučit vypuknutí pandemie u lidí, musí členský stát odpovědný za monitorování do 48 hodin podat zprávu WHO. **Generální ředitel pak může předepsat regionální nebo mezinárodní opatření i v případě, že existuje jen vážný podezření na nebezpečí .**

Je nepravděpodobné, že by si většina populace všimla svévolného rozhodnutí generálního ředitele WHO Tedrose Ghebreyese, **v rozporu s názorem jeho vlastní expertní rady WHO**, vyhlásit opičí neštovice za stav ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu.

Pouze velmi specifická, zvládnutelná část populace je ohrožena infekcí a na rozdíl od afrických variant je choroboplodný efekt velmi omezený. Tento incident sotva vzbudil rozruch kvůli okrajovým protipatřením.

Pokud by nová pandemická smlouva a MZP již existovaly, mohl by Tedros zavřít hranice, uvalit lockdown a učinit očkování povinným ve všech zemích a učinit jakýkoli kritický názor trestným činem. Tato opatření by měla být kontrolována policií a armádou a dokonce provedena za použití síly.

8. Kroky k zamezení převzetí

Musíme jednat rychle a rozhodně. Světové zdravotnické shromáždění WHO se koná každý rok v květnu. V květnu tohoto roku byl do nové verze převeden první hrubý návrh smlouvy o pandemii („nultý návrh“).

Pasáže, které vyvolaly kritiku, byly odstraněny z hlediska jazyka, nikoli obsahu. Smlouva by měla být podepsána v květnu příštího roku. [\[10\]](#) Naše svoboda a práva jsou ohroženy. Je na nás, zda to přijmeme.

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda